Lietas Nr. C25035713
Lietas arhīva Nr. C-0357-13

2013.gada 4.novembrī

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Preiļu rajona tiesas tiesnese R.Krēsliņa,

izskatot rakstveida procesā civillietu „BTA Insurance Company" SE maza apmēra prasībā pret /pers. C/ par naudas piedziņu,

konstatēja:

2013.gada 25.aprīlī tiesā saņemta prasītājas „BTA Insurance Company" SE maza apmēra prasība pret /pers. C/ par naudas piedziņu. Prasības pieteikumā norādīti apstākļi, kas pamato prasību : 2011.gada 16.februārī Rīgā, Meža iela 4A, notika ceļu satiksmes negadījums starp transportlīdzekļiem VOLVO S40, reģistrācijas Nr. /numurs/, kas pieder /pers. D/ un transportlīdzekļi IVECO 35C11, reģistrācijas Nr. /numurs/, kuru vadīja atbildētājs.

Saskaņā ar Valsts policijas lēmumu administratīvajā pārkāpuma lietā vainīgs ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā ir atbildētājs, kurš pārkāpjot MK Ceļu satiksmes noteikumus, patvaļīgi atstāja ceļu satiksmes negadījuma vietu, policijai par notikušo nepaziņojot.

Atbildētāja civiltiesiskā atbildība ceļu satiksmes negadījuma brīdī bija apdrošināta ,,BTA Insurance Company" SE, saskaņā ar apdrošināšanas OCTA līgumu - polise ar sēriju DB, Nr./numurs/, ko apliecina izdruka no LTAB publiskās datu bāzes par atbildīgā apdrošinātāja meklēšanu.

Augstāk minētā ceļu satiksmes negadījuma rezultātā cietušajai personai /pers. D/ radās zaudējumi, kas saistīti ar transportlīdzekļa VOLVO S40, reģistrācijas Nr. GS/numurs/ bojājumu novēršanu. Zaudējumu segšanai prasītājs, saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 31.panta otro daļu, pieņēma lēmumu izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību LVL 237.70.

Saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.panta pirmās daļas 1.punkta c) apakšpunktu prasītājs ir tiesīgs vērsties ar regresa prasību pret atbildētāju, kā ceļu satiksmes negadījumu izraisījušā transportlīdzekļa vadītāju, ja tas pēc ceļu satiksmes negadījuma, neievērojot šajā likumā un citos normatīvajos aktos noteiktās prasības, atstājis notikuma vietu.

Uz pretenziju labprātīgi atlīdzināt zaudējumus atbildētājs neatsaucās.

Normatīvais akts, ar kuru prasība pamatota : Civillikuma 1759., 1779. pants. Prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja par labu prasītajam zaudējumus LVL 237.70 apmērā, valsts nodevu LVL 50.00 apmērā, kā arī visus tiesāšanās izdevumus, kādi tie būtu uz sprieduma taisīšanas brīdi; atzīt prasītāja tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos procentus no piedzītās zaudējumu summas par laika periodu no sprieduma spēkā stāšanas brīža līdz sprieduma pilnīgai izpildei no aprēķina 6% gadā.

Prasītāja nav lūgusi izskatīt lietu rakstveida procesā.

2013.gada 26.aprīlī atbildētājam nosūtīts prasības pieteikums un paskaidrojuma veidlapa nosakot termiņu 30 dienas no prasības pieteikuma nosūtīšanas dienas paskaidrojumu sniegšanai. Paskaidrojumu atbildētājs nav sniedzis.

Civilprocesa likuma 250.25 panta otrā daļa nosaka, ka, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.22 panta pirmo daļu, vienlaikus ar dokumentu nosūtīšanu pusēm (148.pants), pusēm ir izskaidrotas pušu procesuālās tiesības, puses ir informētas par tiesas sastāvu, kas izskatīs lietu, pusēm ir izskaidrotas tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.25 panta pirmo daļu, 2013.gada 13.septembrī pusēm ir paziņots par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā, tas ir – 2013.gada 4.novembrī.

Atbildētājs /pers. C/ nav iesniedzis paskaidrojumu par prasības pieteikumu, nav lūdzis lietas izskatīšanu tiesas sēdē un nav pieteicis noraidījumu.

Novērtējusi rakstveida pierādījumus un apsvērusi prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

No lietā esošiem dokumentiem redzams, ka par vainīgu ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā tika norādīts transportlīdzekļa Iveco 35C11 ar valsts reģ.Nr./TL numurs/, vadītājs /pers. C/.

Saskaņā ar Valsts policijas lēmumu administratīvajā pārkāpuma lietā vainīgs ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā ir atbildētājs, kurš, pārkāpjot MK Ceļu satiksmes noteikumus, patvaļīgi atstāja ceļu satiksmes negadījuma vietu, policijai par notikušo nepaziņojot.

Atbildētāja civiltiesiskā atbildība ceļu satiksmes negadījuma brīdī bija apdrošināta ,,BTA Insurance Company" SE, saskaņā ar apdrošināšanas OCTA līgumu - polise ar sēriju DB, Nr./numurs/, ko apliecina izdruka no Latvijas transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja publiskās datu bāzes par atbildīgā apdrošinātāja meklēšanu.

Saskaņā ar 2011.gada 20.aprīļa maksājuma uzdevumu Nr./numurs/ prasītāja izmaksāja apdrošināšanas atlīdzību LVL 237,70 apmērā /pers. D/.

Latvijas Republikas "Sauszemes transporta īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.panta pirmās daļas 1.punkta c) apakšpunktu prasītājs ir tiesīgs vērsties ar regresa prasību pret atbildētāju, kā ceļu satiksmes negadījumu izraisījušā transportlīdzekļa vadītāju, ja tas pēc ceļu satiksmes negadījuma, neievērojot šajā likumā un citos normatīvajos aktos noteiktās prasības, atstājis notikuma vietu.

2011.gada 29.aprīlī Nr. /numurs/ prasītājs nosūtīja atbildētājam pretenziju ar lūgumu līdz 2011.gada 14. maijam samaksāt Ls 237,70. 2011.gada 5.jūlijā Nr. /numurs/ prasītājs nosūtīja atbildētājam brīdinājumu ar lūgumu līdz 2011.gada 22.jūlijam samaksāt Ls 237,70.

Civillikuma 1779.pants noteic, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt, Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētājs nav izmantojusi savas Civilprocesa likuma 74.pantā paredzētās tiesības un nav sniedzis rakstveida paskaidrojumus, nav cēlis iebildumus par prasību, nav apstrīdējis prasības pieteikumā minētos faktus, kā arī nav tiesā iesniedzis pierādījumus, ka būtu veikta parāda samaksa. Tiesa atzīst, ka prasības pieteikumā norādītos apstākļus apstiprina lietā esošie rakstveida pierādījumi. Ievērojot minēto, tiesai nav pamata apšaubīt prasījuma pamatotību, līdz ar ko tiesa atzīst prasību par Ls 237,70 piedziņu par pilnībā pierādītu.

Bez tam, prasītāja lūdz noteikt tiesības saņemt likumiskos procentus seši procenti apmērā gadā līdz sprieduma izpildei.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda (...) prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Civillikuma 1756.pants noteic, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Civillikuma 1757.pantā noteikts, ka nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs. Ja tas nav darīts, tad atzīstams, ka klusējot pieņemti likumiskie procenti.

Saskaņā ar Latvijas Republikas Civillikuma 1759.panta 1.punktu, procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Saskaņā ar Latvijas Republikas Civillikuma 1765.pantu, procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst prasītājam tiesības saņemt likumiskos procentus (seši procenti) apmērā gadā no parāda summas līdz sprieduma izpildes dienai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus (…).

Ievērojot minēto, no atbildētājas par labu prasītājai piedzenama valsts nodeva Ls 50 apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 3,30 apmērā.

No atbildētāja valsts ienākumos piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 1,06 apmērā.

Vadoties no minētā un pamatojoties uz, Civilprocesa likuma 8.pantu, 41.panta pirmo daļu, 42.panta pirmo daļu, 93.panta pirmo daļu, 96.panta piekto daļu, 97., 190., 193., 195., 204.^{1}, 250.^{25} pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt pilnībā.

Piedzīt no /pers. C/, /personas kods/, dzīvo/adrese/ par labu „BTA Insurance Company" SE reģistrācijas Nr.40003159840, juridiskā adrese K.Valdemāra ielā 63 Rīgā, Ls 237,70 (divi simti trīsdesmit septiņi lati un 70 santīmi) un tiesas izdevumus Ls 53,30 (piecdesmit trīs lati un 30 santīmi).

Piedzīt no /pers. C/, /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos tiesas izdevumus Ls 1,06 (viens lats un 06

santīmi).

Atzīt „BTA Insurance Company" SE, reģistrācijas Nr. 40003159840, tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos 6 procentus gadā, no piedzītās summas Ls 237,70, bet vēl nesamaksātās par laika periodu no sprieduma spēkā stāšanās brīža līdz sprieduma pilnīgai izpildei.

/pers. C/ noteikt termiņu piespriesto summu labprātīgai samaksai- desmit dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par labu valstij iemaksājami, norādot šādus saņēmēja bankas rekvizītus – saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, ar PVN apliekamās personas reģ. Nr. LV90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta Nr.LV51TREL2190458019000, maksājuma mērķis: EKK 21499 un atsauce uz Preiļu rajona tiesas 2013.gada 4.novembra spriedumu lietā Nr. C 25035713.

Tiesas spriedums apelācijas kārtībā nav pārsūdzams.

Tiesas spriedumu lietas dalībnieki var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas - 2013.gada 4.novembra Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentam, kasācijas sūdzību iesniedzot Preiļu rajona tiesā.

Tiesnese R.Krēsliņa